

Namiesto úvodu

Katechéza

Svätý Ctec Benedikt XVI. v apoštolskom liste *Porta Fidei* okrem iného píše o tom, že Rok viery bude vhodnou príležitosťou na posilnenie svedectva lásky. Cituje apoštola Jakuba: „*Bratia moji, čo osoží, keď niekto hovorí, že má vieru, ale nemá skutky? Môže ho taká viera spasit? Ak je brat alebo sestra bez šiat a chýba im každodenná obživa a niekto z vás by im povedal: 'Chodte v pokoji! Zohrejte sa a najedzte sa!', ale nedali by ste im, čo potrebujú pre telo, čo to osoží?! Tak aj viera: ak nemá skutky, je sama v sebe mŕtva. Ale niekto povie: 'Ty máš vieru a ja mám skutky.' Ukáž mi svoju vieru bez skutkov a ja ti zo svojich skutkov ukážem vieru...*“ (Jak 2, 14 – 18).

Viera bez lásky neprináša ovocie a láska bez viery je len citom v neustálom područí pochybnosti. Viera a láska sa navzájom potrebujú tak, že jedna umožňuje druhej ísť jej cestou. Mnoho veriacich ľudí obetuje svoj život s láskou opusteným alebo vylúčeným zo spoločnosti, ako aj tým, za ktorými predovšetkým treba ísť a ktorých je potrebné podopierať, lebo práve v nich sa odráža tvár samého Krista. Vďaka viere môžeme spoznávať tvár vzkrieseného Pána v tých, ktorí nás prosia o lásku. „*Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili...*“ (Mt 25, 40).

Nech sú tieto slová napomenutím, na ktoré nesmieme zabudnúť, a trvalým pozvaním, aby sme opätovali lásku, s ktorou sa nás on ujal. Práve viera nám umožňuje spoznávať Krista a jeho lásku nás pobáda pomáhať zakaždým, keď sa on stane naším bližným na ceste života.

Otec Jozef Heske

Pán je milostivý. Svoju zmluvu má stále na myslí. Stará zmluva na Sinaji znamená to, že Boh prisľúbil požehnanie a Izrael slúbil poslušnosť a vernosť. Ale my sme svedkami Novej zmluvy na Kristovom kríži. Ježiš v mene človeka priniesol zadostučinenie. Zmluva bola potvrdená vyliatou krvou na kríži.

Pán je milostivý. Boh nezabúda na svoju zmluvu. U proroka sa hovorí, že keby aj matka zabudla na dieťa, tak Boh nikdy nezabudne. Boh má stále na myslí našu spásu. Boh má záujem o každého z nás. O naše dobro a šťastie. Lenže my zabúdame. Máme duchovnú sklerózu.

Veď máme prikázanie: „*Milovať Boha ... z celej svojej mysle.*“ Majme teda na myslí to, čo Boh vykonal. Lenže sme svedkami veľkého boja o človeka medzi Bohom a diablom. Sme svedkami veľkého duchovného boja. Aj diabol má záujem o človeka. Aj Boh má záujem o človeka. Kto zvíťazí? Ako sa ja – človek správam v tomto boji? Na koho stranu sa staviam? Komu dávam svoje áno?

Keď sme s Bohom spojení, tak sme duchovne silní bojovať a víťaziť. Vo Svätom písme je napísané: „*Podďajte sa Bohu, vzoprite sa diablove a diabol od vás utečie.*“ Náš život je určený pre víťazstvo a nie pre porážku. Sme stvorení pre víťazstvo. Zrieknime sa preto zla a vyznajme vieru – rozhodnime sa pre Krista. Viera je totiž rozhodnutie žiť s Bohom. Všetci, čo veria, budú požehnaní. Veriť znamená uznávať Božiu zvrchovanosť. To, že Boh je na prvom mieste v našom živote. Viera je osobný vzťah s Bohom. V tomto spočíva veľké šťastie a požehnanie.

Zo svätej omše v Levoči 12.10.2012, J. H.

Formácia

Začal sa Rok viery

Dňa 11. októbra 2012 sa začal Rok viery, ktorý vyhlásil Svätý Ctec Benedikt XVI. z príležitosti 50. výročia Druhého vatikánskeho Koncilu (DVK) a 20. výročia Katechizmu Katolíckej cirkvi (KKC). Je to tiež výzva pre KOČ. Výzva k obnove našej viery cez formáciu. DVK priniesol nový pohľad na Božie slovo, liturgiu, Cirkev a službu vo svete.

Podľa o. Blachnického sme duchovnými dedičmi diela, ktoré zanechal. To znamená, že koncil máme poznať a realizovať. To isté platí aj o KKC, ktorý je duchovným plodom DVK.

Ako máme žiť Rok viery v našich spoločenstvách?

1. Čítať apoštolský list Svätého Otca Benedikta XVI. *Porta Fidei*

2. Intenzívnejšie sláviť vieru v liturgii

3. Študovať dokumenty DVK a KKC

4. Zakladať malé skupiny veriacich k čítaniu katechizmu

5. Rozširovať a distribuovať KKC či iných pomôcok vhodných pre rodiny, ktoré sú domácimi cirkvami a prvými miestami odovzdávania viery

6. Podporiť ľudové misie a iné iniciatívy, ktoré pomôžu veriacim znovu objaviť dar krstnej viery

7. Členovia rehoľných spoločenstiev nech sa zapoja do novej evanjelizácie podľa vlastných chariziem.

8. Kontemplatívne spoločnosti nech sa pozorne venujú modlitbe za obnovu viery Božieho ľudu a za nový zápal vo viere.

9. Cirkevné združenia a hnutia sú pozvané uskutočňovať iniciatívy, pri ktorých môžu uplatniť vlastnú charizmu a ktoré v spolupráci s miestnymi pastiermi budú začlenené do veľkej udalosti Roku viery; spoločenstvá a hnutia nech kreatívne a veľkodušne hľadajú najvhodnejšie spôsoby, ako vydávať svedectvo o viere v službe Cirkvi.

10. Všetci veriaci sú pozvaní oživiť

svoj dar viery a usilovať sa odovzdať svoju skúsenosť viery a lásky v dialógu so svojimi bratmi a sestrami, aj s tými z iných kresťanských vierovyznaní, stúpenkami iných náboženstiev, neveriacimi či ľahostajnými. Všetci kresťania by si mali uvedomiť, že **prijali posolstvo spásy, aby ho zvestovali všetkým.**

V Roku viery nás pápež Benedikt XVI. povzbudzuje, aby sme uvažovali nad našou kresťanskou vierou a jej svedectvom v našom každodennom živote. Aby pre nás viera nebola len rozumovým uznaním existencie Boha alebo folklórom, ale osobným stretnutím sa s osobou Ježiša Krista.

Aj bl. Ján Pavol II. nás vo svojej úvodnej programovej encyklike *Redemptor hominis* (Vykupiteľ človeka) na začiatku svojho pontifikátu povzbudzuje, aby sme kráčali ku Kristovi, ktorý je náš jediný Záchranca a Vykupiteľ. Preto sa v tomto formačnom roku budeme snažiť hlbšie vstúpiť do pravdy o Kristovi, Vykupiteľovi človeka.

Encyklika Jána Pavla II. sa stala pre otca Blachnického podnetom k tomu, aby bolo vytvorené dielo KOČ. Preto tiež v tomto Roku Viery chceme ísť ku koreňom, aby sme lepšie spoznali dielo nášho oslobodenia v Kristovi.

Ponúkame najdôležitejšie témy a otázky, na ktoré chceme najst' odpoveď v rámci našich stretnutí v spoločenstvách alebo pri osobnom štúdiu. Preto navrhujeme, aby každá časť „Konať“ nášho stretnutia mala charakter praktického vyznania viery kresťana. Povzbudzujeme, aby sa stretnutia stali inšpiráciou ku konkrétnej činnosti, a nielen časom teoretického uvažovania.

1. Kňaz Popielusko a pápež bl. Ján Pavol II., apoštoli dôstojnosti človeka

2. Ježiš Kristus – skutočný človek

3. Ježiš Kristus – skutočný Boh

4. Ježiš Kristus – jediný Spasiteľ

človeka

5. Čoho sa bojí dnešný človek?
6. Pokrok alebo ohrozenie
7. Právo na objektívnu pravdu
8. Cirkev je pre človeka. Cirkev prijatá človekom
9. Cirkev je zodpovedná za pravdu
10. Kresťanské povolanie: slúžiť a kraľovať

Nakoniec chceme ponúknuť to, čo Svätý Otec v liste *Porta Fidei* píše a k čomu nás povzbudzuje: „*Želáme si, aby Rok viery vyvolal u každého veriaceho túžbu vyznať vieru v plnosti a presvedčivo, s novou dôverou a nádejou. Bude to vhodná príležitosť aj na intenzívnejšie slávenie viery v liturgii, a osobitne v Eucharistii, ktorá je vrcholom, ku ktorému smeruje činnosť Cirkvi, a zároveň prameňom, z ktorého prúdi všetka jej sila.*“ Súčasne si veľmi želáme, aby vzrástla hodnovernosť svedectva života veriacich. Každý veriaci si musí predovšetkým v tomto roku osvojiť úlohu znovuoobjaviť obsah viery, ktorú vyznáva, slávi, prežíva a vyjadruje modlitbou.

Zo sympózia v Levoči 13.10.2012, J. H.

Rozhovor

Čin lásky

Prinášame Vám dokončenie rozhovoru s o. Maciejom Krulakom, Národným moderátorom KOČ v Poľsku (KWC).

• V kruciáte sa často sústreďujeme na pitie alkoholu, a pritom zabúdame na modlitbu. Aké má miesto modlitba v tomto diele?

V duchovnom zápase je modlitba popri pôste a almužne veľmi silnou zbraňou, taktiež aj v kruciáte. Tu nejde iba o našu slobodu, ale aj o záchranu zotročených bratov. Nemodlíme sa iba o vytrvalosť v našom pôste, ale v slobode skladáme dar za iných. Aby ich Pán vyslobodil. Modlitba je dar, ktorý vždy môžeme odovzdať. Niekedy sa nám zdá, že nič

nemôžeme vykonať, iba sa v bezmocnosti modlíť. No my kresťania máme presvedčenie, že modlitba je plodná. Lebo keď sa modlíme v jednote a v súlade s Božou vôľou, Pán to splní. Preto modlitba nie je znakom bezmocnosti, ale dôvery voči Bohu. Preto modlitba má byť prvou činnosťou kruciáty. Najprv máme pozvať Boha do konkrétneho problému, ktorý sami nevieme vyriešiť. Nejde o to, aby sme konali, a potom prosili Boha, aby sa podpísal pod naše konanie.

Na druhej strane nemáme zostávať iba pri modlitbe, ale má z nej vychádzať naša aktivita. Preto sa máme najprv modliť, prosiť Boha o svetlo pre náš život a o silu voviesť toto svetlo do nášho života, a potom treba dôsledne činiť to, čo nám jeho svetlo ukázalo. Dobré je tiež obrátiť pozornosť na to, že mnoho ľudí slovo „modliť sa“ spája so slovom „prosiť“. V našom chápaní modliť sa za druhých znamená ďakovať s nimi. Aj odprosovať je potrebné, pretože závislosť ničí vzťah s Bohom, s druhým človekom a so sebou samým. Je to nutné, aby sme tento akt odprosovania urobili.

• V kruciáte máme modlitbu k Panne Márii. Čo s ňou?

Je to modlitba k Panne Márii, Nepoškvrnenej Matke Cirkvi. Túto modlitbu zložil Boží služobník o. Franciszek Blachnicki. V obsahu tejto modlitby je celá teológia (teda duchovnosť), stratégia a taktika kruciáty. Je to najkratší opis toho, čím dielo je. Má charakter oddania sa Panne Márii, aktivity a daru abstinencie. Hovorí aj o našich bratoch, ktorým chceme pomôcť.

Táto modlitba je aj prejavom spoločenstva. Bolo by dobré, aby sa táto modlitba modlila na všetkých spoločných stretnutiach kruciáty. V každej novej situácii sa ju máme spoločne modliť. Samozrejme sa túto modlitbu môžeme modliť aj osobne.

• Čo znamená, že modlitba k Panne Márii je záväzkom člena KOČ?

Rozhovor

Táto spoločná modlitba nie je povinnosťou. V oáze sa nedáva dôraz na konkrétnu modlitbu, skôr sa dáva dôraz na osobné stretnutie s Bohom v Stánku stretnutia. Z tohto hľadiska modlitba v kruciáte nie je povinnosťou, veď bez nej aj tak nič nez môžeme a nemáme šancu zjednotiť sa s Kristovým oslobodením. Vždy sa to končí len pádom. Modlitba, to nie je povinnosť. To je vrchol nového človeka, ktorý môže a chce sa stretávať so svojím Pánom a Spasiteľom.

Sprevádzať závislých cez dar modlitby je prvým a kľúčovým dielom, ktoré môžeme urobiť z lásky. Modlitba je spojená s vernosťou, lebo vychádza z lásky a aj ju ukazuje. Nevidíme v tom len povinnosť a zrieknutie sa niečoho, ale predovšetkým stretnutie s Bohom, cez ktoré môžeme žiť pravdivý kresťanský život.

• Vraj je to chyba, ak vstupujeme do KOČ z podnetu starosti o triezvosť národa a toho, že celý národ je pijanský, a niektorí vraj podpisujú deklaráciu na úmysel konkrétnych závislých ľudí. Zmenilo sa niečo v pohľade na motiváciu kandidátov a členov KOČ?

Konkrétny úmysel nie je potrebný. Ale môže byť. Dôležité je pochopiť, že vysloboditeľský čin je nakoniec nasmerovaný na dobro človeka, nielen konkrétneho, ale aj každého.

• A ak nemáme konkrétny úmysel, prečo je aj vtedy je dobré vstúpiť do KOČ?

Náš nový životný štýl vplyva na blízky a v širšom kontexte premieňa svet. Keď každý z lásky dá niečo zo seba, je to potom znakom toho, že je možné žiť inakšie. Iným spôsobom. A že je to reálne. Keď aj pomíne motív nášho daru, stále máme za koho priniesť obeť pôstu. Lebo ľudia, pokiaľ neuvidia inakšiu možnosť, neuveria, že sa dá žiť ináč. Z tohto dôvodu je člen kruciáty živým dôkazom oslobodzujúcej Božej moci, toho

že človek sa môže rozhodnúť žiť nový život a novú kultúru.

• Je možné zmeniť úmysel, pre ktorý som vstúpil do KOČ?

Samozrejme áno. Je to dielo slobody, a nie umelá konštrukcia na princípe niečo za niečo.

• Je vzťah medzi diakoniou oslobodenia a KOČ? Môžu do diakonie patriť aj osoby mimo hnutia?

Diakonia oslobodenia je diakoniou HSŽ, KOČ je širším dielom. Diakonia je postoj, ktorý vyplýva z kresťanskej zrelosti. Evanjelizácia, formácia a diakonia – to sú fázy deuterokatechumenátnej cesty. V diakonii slúžia ľudia vyformovaní touto cestou deuterokatechumenátu. Diakoniou oslobodenia môžu robiť len vyformovaní, zreli členovia HSŽ, a tak slúžia v diele a prostredníctvom diela KOČ. V KOČ sú zasa ľudia na rôznych etapách cesty Kristovho učeníka.

• Aký má vzťah hnutie ku kruciáte? Prečo je v oáze taký „tlak“ na vstup do KOČ? Prečo treba na istých etapách vstúpiť do kruciáty? Jedni hovoria, že vstup do KOČ je po ONŽ II. stupňa, iní zasa vravia, že je to záväzok animátora. Mmusia členovia HSŽ patriť do KOČ?

Oslobodenie v Kristovi je časťou charizmy hnutia. Tento aspekt je prítomný v oáze. Inú verziu hnutie nemá.

Formácia vedie k tomu, aby sme prijali rozhodnutie a zodpovednosť. Ak je výchova, tak je čas na dozrievanie. Nedávajme požiadavku vstupu do KOČ v bode vstupu pri evanjelizácii, ale v etape základnej formácie.

Kto vstupuje do diakonie, prijíma celú charizmu hnutia, a nie len nejakú časť. Najprv treba poznať, potom prijať a nakoniec si zamilovať. Členstvo v KOČ má byť prijaté ako súčasť života, nie preto, že mi to niekto prikazuje, ale preto, že chcem.

Podľa www.oaza.pl

Ozveny z púte

„Štvrtá národná púť KOČ a HSŽ k hrobu otca zakladateľa, ktorá sa uskutočnila 1. septembra 2012. v Krościenku nad Dunajcom, je už za nami. Pán Boh nám žehnal. Chcel by som vyzdvihnúť účasť kruciátnikov a oázistov na tomto duchovnom podujatí. Chcem sa im poďakovať za to, že sa rozhodli prísť a uctiť si nášho zakladateľa, otca Franciszka. Treba si vážiť nášho otca Blachnického a brať si od neho príklad. Treba Bohu ďakovať za tento dar pre Cirkev. Ďakujem všetkým ochotným slúžiacim bratom a sestram, ktorí pomohli a poslúžili pri púti. Nech Vám Pán Boh láskavo udelí svoje požehnanie a milosť.“ (Otec Jozef Heske)

„Zaujali ma slová o. Macieja Krulaka, ktorými chcel priblížiť, že Cirkev je naším domovom a kresťania svojím svedectvom života, pochopenia slova a skutkami viery môžu obohacovať Cirkev ako vrchol nášho kresťanstva. Myslím si, že aj krížová cesta, ktorá bola pripravená naším spoločenstvom, mohla zaujať každého z účastníkov. Duchovne sa museli potešiť, že mohli byť prítomní na akcii, ktorá sa koná len raz ročne a bola určite povzbudením a dlho v nás bude rezonovať. Kto sa nezúčastnil, môže len ľutovať. Bola to akcia, ktorá bola prínosom pre každé spoločenstvo, ale aj jednotlivcov. Musím ešte spomenúť spoločný obed, kde sme mali všetko spoločné, a v tom sa prejavila súdržnosť spoločenstva. Kiež by sme takýto pokoj zažívali častejšie.“ (Vlado)

„Zaujalo ma svedectvo sestry Márie počas krížovej cesty, ktorá hovorila, že keď pila alkohol, pociťovala voči ľuďom nenávisť a upozorňovala, že tá nenávisť je úlisná.“ (Marek)

„Táto púť vo mne zanechala hlboký duchovný zážitok. V prednáške o. Macieja Krulaka ma zaujalo, ako vyzdvihol dôležitosť rodiny v Cirkvi. Ako je potrebná

komunikácia a starosť a tiež záujem navzájom o seba. Vyvrcholením pre mňa bola krížová cesta, ktorú pripravilo naše spoločenstvo Svetlo – Život a ktorá bola obetovaná za všetkých závislých a zotročených alkoholom a inými závislosťami. Pri spoločnom obede v prekrásnom prostredí v prírode sme si vychutnávali pocit jednej veľkej rodiny, ktorá sa podelila s každým o to, čo kto mal, a každý sa zaujímal aj o druhého, aby ten, čo sedí vedľa, mal čo jest. Mnoho iného mi utkvelo v pamäti a zanechalo v srdci spomienku na mojých prvú a dúfam, že nie poslednú púť do Krościenka.“ (Hanka)

Ozvena za sympóziom

Duch Boží uzdravuje tých, ktorí mu s pokorou odovzdajú svoj život... Skrze kruciátu koná Boh v mojej rodine zázrak každý deň. To, čo sa mne nedarilo dosiahnuť 30 rokov, to teraz cez kruciátu robí Pán a ja sa iba prizieram v nemom úžase, ako sa menia naše srdcia... S obavou sa však pozerám na to, ako kruciáta koketuje s praktikami, ktoré Cirkev neuznáva. Na stránke KBS sa nachádza dokument *Ježiš Kristus, prameň živej vody*, kde sa píše: „New Age propaguje širokú škálu liečebných praktík, ako ... 12-stupňové programy a svojpomocné skupiny, pričom vidí zdroj uzdravenia v našom vnútri, čo môžeme dosiahnuť, ak sa napojíme na našu vnútornú alebo na vesmírnu energiu.“ Ak raz človek uverí nejakému bludu z dielne New Age, stáva sa otvoreným pre tieto ponuky; akoby sa nám zaslepiť duchovný zrak a nedokážeme vidieť Božiu Pravdu. Pre prípad, že by metóda 12 krokov mohla mať magické pozadie, prosme Pána o svetlo v tejto veci. Prosím členov a sympatizantov kruciáty, aby sa k tejto téme vyjadrili, aby sme prizvali odborníkov, kňazov, ktorí sa zaoberajú hnutím New Age, aby nám to ujasnili. Terka Tatranská

Národná púť HSŽ a KOČ do Krościenka n. Dunajcom

Dobré tradície, aj keď sú len krátke, treba udržiavať a rozvíjať. Preto sa 1. septembra 2012 uskutočnila v poradí už štvrtá celoslovenská púť HSŽ a KOČ do kolínsky hnutia, do Krościenka nad Dunajcom. Prvé naše kroky viedli k hrobu zakladateľa hnutia o. Franciszka Blachnického, ktorý sa nachádza v dolnej časti kostola Dobrého Pastiera. Po individuálnej modlitbe pri otcovom hrobe privítal národný moderátor KOČ o. Jozef Heske pútnikov a poprosil o príhovor národného moderátora HSŽ na Slovensku o. Petra Komanického. O. Peter vyjadril svoju radosť z toho, že sa podarilo zorganizovať ďalší ročník púte a zo všetkých, ktorí prišli. Pripomenul tému tohto formačného roka Cirkev naším domovom a tiež Rok viery, ktorý potrvá do 24. novembra 2013. Podelil sa o svoje svedectvo v prežívaní vlastnej slobody a v dozrievaní v nej vo vzťahu ku kruciáte, v ktorej je práve pojem sloboda pojmom kľúčovým.

Nasledovalo vzývanie Ducha Svätého, zvelebenie Pána a odovzdanie všetkých prosieb, do jeho rúk, všetkého toho, s čím sme prišli na toto výnimočné, posvätné miesto. Hudobnú diakoniu tvorili Matej Hlavatý a Peter Komišák.

Moderátor Centra HSŽ v Krościenku a zároveň národný moderátor KOČ v Poľsku O. Maciej Krulak mal oduševnený príhovor na tému otcovského, milujúceho srdca Boha, ktorý je naším Otcom a na ktorého sa môžeme vždycky s dôverou a bez strachu obrátiť, sa dotkol mnohých srdc. To, že sa mnohí spoločne, pri každej svätej omši, modlíme modlitbu „Otče náš“, vyjadruje hlbokú pravdu: Ak je Boh Otcom každého z nás, tak sme si navzájom bratmi a sestrami! Prežívame túto pravdu naozaj vo svojom živote? Ak áno, vtedy sa Cirkev (moja rodina, spoločenstvo, kruh, farnosť) stáva

mojím domovom, do ktorého sa s radosťou a rád vraciam. Prichádzam, aby som sa stretol s Otcom a tiež s Matkou, s bratmi, s sestrami. Pretože si však všetci nesieme so sebou následky dedičného hriechu, tieto naše „rodinné vzťahy“ sú často náročné, komplikované a aj pošramotené, zničené. Na ich obnovu, vybudovanie je potrebná Božia uzdravujúca moc, jeho odpustenie a zároveň aj naše vzájomné, bratské odpustenie.

Volný čas sme využili na posilnenie, stretnutia, rozhovory a prezretie centra na Kopiej Górc s Veronikou Kováčikovou.

Poobede sa vo Večeradle Jána Pavla II. konala krížová cesta so svedectvami na úmysel oslobodenia slovenského národa od najrôznejších závislostí, ktorú viedol o. Martin Goč spolu s členmi KOČ.

Vrcholom púte bola slávnostná Eucharistia, ktorá bola v kostole Dobrého pastiera. Predsedal jej dekan rožňavskej farnosti o. Rastislav Polák, ktorý prišiel do Krościenka spolu s rožňavským spoločenstvom KOČ. Homíliu mal o. Milan Záleha, redemptorista a dlhoročný oázista. Všetkým nám pripomenul dva mocné pojmy, ktoré sú odkazom a zároveň pozvaním Druhého vatikánskeho koncilu: *Ad fontes* – návrat k prameňom a *Aggiornamento* – aktualizácia na dnešné časy. Vyzval nás k odvahe používať talenty a čerpať z bohatstva, ktoré sme dostali od Boha, v hnutí a tiež k hľadaniu vízie a stratégie pre spoločenstvá, ako v nich rozmnožiť to bohatstvo a podeliť sa oň aj s inými.

Na záver svätej omše sme sa pomodlili pri hrobe o. Franciszka o milosť jeho skorého blahorečenia a tiež sme sa zverili pod ochranu našej nebeskej Matky, Zorničky slobody, ktorá je nám mocnou pomocou v našom zápase o slobodu – vlastnú i celého nášho národa. Vďaka Pánovi a Nepoškvrmenej, Matke Cirkvi, za všetky milosti a dary tohtoročnej púte!

Mária Polačková

Celoslovenské sympóziu KOČ v Levoči

V dňoch 12. až 14. októbra 2012 sa v Levoči uskutočnilo už štrnásťte celoslovenské sympóziu KOČ s témou Spoluzávislosť – ubližujú alkohol, drogy, hazardné hry... len závislému?

Piatkový program sa začal svätou omšou, ktorú celebraval o. ThDr. Jozef Heske, PhD., národný moderátor kruciáty. Koncelebrantom bol o. Mgr. Roman Gažúr OFMConv. Vo svojej homílii zdôraznil otec Heske Božie milosrdenstvo. Po svätej omši nasledoval program Chvál mladých zo spoločenstva Dávid zo Spišskej Belej.

Program sympózia pokračoval v sobotu. Úvodnú svätú omšu celebraval Mons. prof. Anton Tyrol, PhD., generálny vikár Spišskej diecézy. Koncelebrovali o. ThDr. Jozef Heske, PhD. a Mgr. Roman Gažúr OFMConv. Mons.

Po svätej omši sa účastníci sympózia presunuli do prednáškovej sály v SOŠ na Nám. Š. Kluberta, kde program pokračoval prednáškami pozvaných hostí. Ako prvý dostal slovo pán Antonín Jaroš z Karvinej. Pracuje v Obnove k Duchu svätému. Vo svojom vystúpení vyslovil jednu zaujímavú myšlienku: Čo má robiť žena, ak jej manžel pije, a ona nevie, čo s tým? Ak manžel príde domov večer opitý a manželka naňho začne útočiť, nadávať, to je kľatba, ktorou ho podnecuje, aby pil. V takom prípade je potrebné nechať človeka, nech usne a spí. Človek, ktorý spí, sa nemôže brániť. Prijíma dobré i zlé. Záleží, čo mu budeme dávať. Keď zaspí, treba mu hovoriť jasne, nie šepkať, ale tak, aby ho to nezobudilo: „Už máš rodinu rád, alkohol ti už nechutí, vraciaš sa rád domov, už nebudeš chodiť do krčmy, zmeníš svoj život. Miluješ Boha a je ti lepšie doma. Budeš chodiť včas domov!“ To treba robiť každý deň. Mám skúsenosť, že keď to tak robili, hovorili mi: „Predstavte si, že ono to pomáha!“ K zmene správania došlo v priebehu troch mesiacov. Majte radi napriek všetkým chybám svojich manželov, svoje manželky,

závislých. Človek, ktorý sa má obrátiť, musí vidieť vašu lásku. Máte byť obetaví ako Kristus, ktorý sa sám obetoval. To je to tajomstvo. Keby sa Ježiš neobetoval, neboli by sme spasení.

Po besede prišiel s témou Spoluzávislosť v rodine PhDr. Vladimír Stanislav, pracovník odborného liečebného ústavu na Prednej Hore, o ktorej hovoril z lekárskeho hľadiska, pričom zdôraznil, že na človeka sa už pozerá ako na celistvú bytosť, čiže bio-psycho-socio-spirituálnu. Z laického pohľadu je spoluzávislosť chápaná ako adaptačná porucha na báze stresu. Spoluzávislosť je postupný proces, k zmene v rodine dochádza postupne, často nenápadne. V rodine závislého viazne komunikácia, dochádza k poruchám vo výchove detí.

Popoludní pokračovalo sympóziu prednáškou o. ThDr. Martina Kolečáka PhD., ktorý uviedol niekoľko konkrétnych príkladov, ako matka Tereza a bl. Ján Pavol II. pomáhali závislým alkoholikom.

Nasledovala prednáška PhDr. Jozefa Brenkusa, ktorý je riaditeľom neziskovej organizácie Život bez závislostí. Zdieľal sa s tým, čo v Živote bez závislosti robia a čo by mohlo byť veľkým podnetom pre každodenný život. Keď sa človek stane spoluzávislým, zároveň sa stáva svedkom toho, aký je Boh dobrý a ako pomáha. Závislosť je choroba celej rodiny, ktorá postihuje každého člena. Pokiaľ si človek uzná, že je v situácii bezmocný, otvárajú sa možnosti, ako mu pomôcť. Výskumy opakovane potvrdzujú, že pokiaľ do riešenia problému vstupuje nielen človek, ktorý má problém, ale vhodným spôsobom sa do riešenia problému zapája rodina, otvárajú sa tak nové možnosti, ktoré urýchľujú a upevňujú proces uzdravovania.

Potom dostal priestor o. Ján Flajžík, ktorý program spestril okrem osobného vyznania aj hudobnou vložkou – vlastnými skladbami, ktoré zaspieval a zahral na elektronických varhanoch.

Správy

Záver prednáškovej časti patrila manželom Sásikovým, ktorí prezentovali komunitu Cenacolo. V roku 2004 zistili, že majú v rodine závislosť, ktorou trpel ich syn. Božie cesty ich zaviedli do komunity Cenacolo, kde našli to, čo potrebovali pre syna, ale po toľkých rokoch zisťujú, že aj pre seba. Veľmi sugestívne, s hlbokou znalosťou popísali život chlapcov komunity Cenacolo, ich denný režim, problémy, radosti a víťazstvá. Svoje vystúpenie ilustrovali aj krátkym videozáznamom z komunity.

Súčasnou sobotného programu bola Krížová cesta za závislých, ktorá už tradične viedla ulicami mesta Levoča. Nedelňý program pokračoval prednáškou MUDr. Petra Kočiša. Vo svojej prednáške sa venoval problematike alkoholu z hľadiska lekárskeho ale i z hľadiska rodinných príslušníkov. V závere dostali slovo aj klienti Útulku sv. Františka. Vyvrcholením celého sympózia bola svätá omša, ktorú celebroidal levočský dekan Mons. prof. ThDr. ICDr. PhDr. PaedDr. František Dluhoš, PhD.

KOČ

Pozvánky

Evanjelizačné rekolekcie

sa uskutočnia v termínoch stanovených pre jednotlivé oblasti; spoločné rekolekcie budú v Smižanoch v marci budúceho roku.

Kurz moderátorov zábavy bez alkoholu

sa uskutoční v Juskovej Voli pri Vranove a je predbežne naplánovaný na január budúceho roku.

Kalendárium kruciáty 2012

November 2012 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2012 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronátny sviatok KOČ

Pravidelné stretnutia

KOČ Bardejov

V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

KOČ Jarovnice

V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

KOČ Lipany

V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

KOČ Lendak

V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

KOČ Levoča

V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod. Nasleduje adorácia o 20.00 hod. (okrem prvopiatkového týždňa, keď je adorácia v kaplnke kláštora minoritov).

KOČ Rožňava

V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

KOČ Prešov

V priestoroch Slovenského červeného kríža na Jarkovej ul. (oproti Mestskej polícii) každú druhú stredu v mesiaci o 17.15 hod.

Oznam

KOČ prosí členov a kandidátov, aby si skontrolovali svoje registračné údaje uvedené v prihláške a zmeny oznámili na registracia@kruciata.sk alebo na adresu v KOČ v Levoči. Ďakujeme!

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka
vďaka štedrosti p. Ing. Rudolfa Češka.
Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková
Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk